

KLIMOP

Informatieblad van seniorenvereniging KBO
Wijchen
Maart 2014

DE VOORKANT

Door: Uriël Schuurs

Op een mooie avond in maart rij ik, genietend van een zonsondergang die letterlijk en figuurlijk oogverblindend is, naar de dijk bij Niftrik. Daar, aan de voet van de dijk, heeft Birbee haar atelier. Ze ziet me aankomen en heeft de deur al voor me openstaan. Bij binnenkomst zie ik dat de twee lange muren volgehangen zijn met schilderijen, links portretten in verschillende stijlen, rechts abstract werk. We gaan zitten aan een tafel waar duidelijk zichtbaar met verf aan gewerkt is.

Onmiskenbaar een atelier. Een bijzonder atelier ook, in het voormalige dijkmagazijn. Hoe kom je hier terecht?

Alweer twintig jaar geleden stond dit magazijn leeg, het werd niet meer gebruikt. In die tijd is er nog een vrachtwagen naar binnen gereden, je kunt nog wel zien wat er daarna gerestaureerd moest worden. Ik woonde toen net in Wijchen, zocht in de buurt een werkruimte en ik kon dit gaan huren van het waterschap. Er was toen helemaal niets hier binnen, ik moest alles zelf aanleggen: water, elektriciteit, verwarming... Nu is het een prachtige plek voor mij, om les te geven en om rustig te kunnen werken. Want dat is voor mij de rode draad : ik geef les, onder andere hier in dit atelier, en ik schilder portretten in opdrachten.

Voordat we daarop verder ingaan: je komt oorspronkelijk niet hier uit de buurt. Hoe kom je dan in Niftrik verzeild?

Via een lange omweg. Oorspronkelijk kom ik uit de buurt van Eindhoven, ik heb onder andere de Kunstacademie gedaan, richting schilderen en grafiek. Daarna heb ik nog de Lerarenopleiding gedaan voor schilderen en textiel. Ik ben op veel plaatsen in de wereld geweest en heb onder andere tijdens een reis van vier jaar in Midden-Amerika en Afrika geleefd. Later ben ik in Wijchen komen wonen en sinds kort woon ik in Nijmegen. In de tijd dat ik veel reisde, was het nog redelijk gemakkelijk om met tekenen en schilderen je geld bij elkaar te verdienen, tegenwoordig is dat wel wat lastiger. Maar ik verdien dus de kost met lesgeven en met mijn portretten in opdracht.

Wat kun je vertellen over de portretten die je maakt?

Jij had voor de voorkant vanaf mijn website het portret gekozen dat ik van mijn vader heb gemaakt. Het was wel bijzonder dat je daarnaar vroeg: mijn vader is in januari van dit jaar overleden en dat portret is heel belangrijk voor mij. Ik heb het niet hier hangen, het is bij mijn moeder. Mijn moeder zit tegenwoordig in de stoel van mijn

vader, met aan de ene kant dat schilderij en aan de andere kant een portret dat ik heb gemaakt van mijn broertje die is overleden toen hij zeven was. Ik was toen acht jaar oud en een paar jaar geleden heb ik een portret van hem geschilderd. Maar de foto's die we nog van hem hadden, waren heel slecht van kwaliteit. Ik ben toen met behulp van bepaalde technieken helemaal teruggegaan in het verleden, ben daar echt helemaal in gedoken, en op die manier heb ik dat portret kunnen maken. Dat was wel heel bijzonder: toen ik daarmee bezig was, zag ik bijvoorbeeld het aanrecht uit de keuken van mijn jeugd ook weer op ooghoogte van een kind van acht, ik was echt weer helemaal terug in die tijd. Mijn ouders waren zo blij met dat portret van hem, het was net alsof ze weer met zijn drieën konden communiceren. Dat soort dingen doe ik dus vaker, portretten maken van mensen die overleden zijn, omdat ik op een of andere manier het karakter goed kan weergeven en die persoon heel levensecht kan schilderen.

Daar moet gevoel wel een belangrijke rol bij spelen...

Zonder gevoel kan ik niet eens schilderen. Het komt bij mij van binnenuit. Ook bij de cursussen die ik geef, speelt gevoel een grote rol. Het is niet zo dat dan de emoties over de tafel vliegen, maar iedereen mag daar echt zichzelf zijn en zichzelf tonen zoals die is. Ik heb mensen op cursus die verstandelijk beperkt zijn en er zijn er bij die superintelligent zijn en met een belangrijke baan, en alles wat daar tussenin zit. En bij mijn cursussen loopt dat allemaal door elkaar en dat accepteert elkaar allemaal. Dat is prachtig, dat werkt echt heel leuk. En ik probeer ik bij iedereen eruit te halen wat erin zit. Het gaat er niet om wat ik wil dat ze maken, maar wat zij willen en kunnen.

Je organiseert ook Mythe-tochten. Kun je daar wat meer over vertellen?

Daar ben ik een paar jaar geleden mee begonnen en toen was ook wel wat aandacht voor in de regionale weekbladen en op de regionale tv. Ik schilder niet alleen, ik maak ook presentaties van video of van foto's. En ik verzin vaak verhalen. Daar ben ik mee begonnen toen ik in Wijchen kwam. Ik dacht toen "Hoe kan ik deze plek voor mij herkenbaar maken?" en bedacht toen dat mensen vroeger ook allerlei verhalen hadden over de plek waar ze woonden. Dat ben ik ook gaan doen, ik ben streekverhalen gaan verzinnen. En zo'n streekverhaal is de ruggengraat van deze mythe-tochten die ik organiseer. We gaan dan met een groep naar buiten, de natuur in. Iedereen heeft een camera bij zich en ik leer de deelnemers op een speciale manier naar de omgeving te kijken. En ik laat zien hoe je, door de camera wat anders te hanteren, heel bijzondere foto's kunt maken. Op basis van wat we zien tijdens zo'n wandeltocht maken we samen een verhaal over de omgeving, compleet met foto's. Een paar keer heb ik ook zo'n tocht gedaan met een groepje oudere mensen, liepen we allemaal met een wandelstok door het bos. Een prachtige ervaring vonden ze dat! Tijdens de komende Atelierroute in april is mijn atelier hier ook open voor bezoekers. Ik hang dan ook wat foto's op met stukjes tekst uit de bijbehorende verhalen, dan kan iedereen daar eens kennis mee maken!

Een eerste indruk van het werk van Birbee kunt u opdoen op haar website **www.birbee.nl**

